

چشمان من باشی

نگاهی به امکانات شهری و دغدغه‌های تردد نابینایان در معابر شهر

ملیحه ابراهیمی یزدی | تحقیقات و شواهد گواهی بر این ادعااست که اهمیت دادن به جایگاه معلولان در جوامع در حال توسعه، صرفا به یک شعار در روز جهانی معطوف شده است؛ به صورتی که هر ساله به صورت نمادین روی یک پوستر، بنر یا در نهایت بیلبورد تبلیغاتی، اهمیت توجه به این گروه، نمایش داده می شود. کمی تأمل در این زمینه به ما نشان می دهد همان گونه که شهر و ندان هر شهر در جامعه حقوقی دارند، معلولان و نابینایان نیز از حقوقی برخوردارند. به بهانه روز جهانی عصای سفید که نماد ایمنی و تردد افراد نابینا در محیط پیرامون است تا بتوانند در اجتماع حضور پیدا کنند، با چند نابینا همراه شدیم و دغدغه های آن ها را در زمینه عبور و مرور در معابر شهر زیر ذره بین بردیم. خالی از لطف نیست که چند خطی را همراهان باشید.

ترج: Alessandro-Gatto

نابینایان سومین جامعه هدف معلولان در مشهد هستند

۱۳ درصد جامعه معلولان مشهد نابینا هستند

۳۵ درصد از اختلال های بینایی ژنتیکی است

۱۰ درصد معلولان کشور نابینا هستند

۹۰ درصد افراد کم بینا در کشورهایی با در آمد متوسط زندگی می کنند

۷۵ از ۷۵ درصد نابینایی ها و کم بینایی ها می توان پیشگیری کرد

۸ کمترین معلولان در منطقه

شهرداری مشهد زندگی می کنند

۲ بیشترین معلولان در منطقه

شهرداری مشهد زندگی می کنند

نام گذاری روز جهانی عصای سفید و اختراع عصای سفید رنگ به بهانه از دست دادن بینایی عکاس انگلیسی در یک سانحه

۱۹۲۱ میلادی

به رسمیت شناخته شدن ۷ ماده و ۹ تبصره قانون عصای سفید از طرف فدراسیون جهانی نابینایان توسط یک حقوق دان و یک ریاضی دان آمریکایی

۱۹۳۸ میلادی

ابلاغ قانون عصای سفید به کشورها در نشست مشترک سازمان فرهنگی یونسکو و شورای جهانی نابینایان

۱۹۵۰ میلادی

شهرها را برای کم بینایان و نابینایان آماده کنیم

چشمان من باش!

از جمله تصورات رایج اما اشتباه درباره شهروندان دارای مشکلات بینایی، حتی در میان مسئولان شهری، برآوردهای نادرست از جمعیت و نیازهای این گروه از شهروندان است. آمارهای سازمان های بین المللی نظیر سازمان جهانی بهداشت نشان می دهد، برای نمونه در اروپا، از هر ۳۰ نفر دست کم یک نفر با مشکلات بینایی دست و پنجه نرم می کند و در جهان ۳۹ میلیون نفر کاملا نابینا هستند. بر همین اساس مسئولان برای شناسایی مشکلات و برنامه ریزی به منظور رفع آن ها اقدام می کنند. اما علی رغم نیاز فزاینده به ایجاد دسترسی های مناسب در بافت های شهری آینده برای گروه های

شهری نباید این گروه ها را نادیده گرفت. تصویب قوانینی نظیر برابری امکانات شهری در انگلستان، تربیت سگ های راهنما یا تغییر سنگ فرش پیاده راه ها، از جمله اقداماتی است که معمولا مسئولان شهری به منظور آماده سازی شهرها برای این گروه از افراد انجام می دهند. اما هزینه های زیاد نگهداری و تربیت حیوانات خانگی یا نبود ضمانت اجرایی کافی برای قوانین باعث شده است استفاده از فناوری های روز به گزینه ایده آل شهروندان تبدیل شود. تاکنون صدها وب سایت، نرم افزار مسیریاب یا رابط های کاربری هوشمند برای ارائه خدمات به این گروه از شهروندان عرضه شده است. یکی از موفق ترین و محبوب ترین استارت آپ ها که ترکیبی از نرم افزار تلفن همراه، وب سایت و مشارکت کاربران است، با نام «چشمان من باش Be My Eyes» فعالیت می کند. در این پروژه، افراد کم بینا، نابینا و کور رنگ از یک سو و افراد داوطلب که مشکلات بینایی ندارند از سوی دیگر از سراسر جهان عضو می شوند و چشمان خود را برای قایقی برای حل مسائل کوچک و بزرگ در اختیار یک بگر قرار می دهند. با مشارکت ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار نفر از افراد فاقد مشکلات بینایی، به ۱۵۶ هزار نابینا یا کم بینا در رفع مشکلاتی، از خواندن قیمت و مشخصات روی بسته بندی یک محصول در یک فروشگاه گرفته تا تشخیص رنگ یک لباس در منزل یا کمک به خواندن یک متن و مسائل پیچیده تر، کمک می شود تا جهان برای افراد بیشتری جایی برای زندگی باشد.

تا حالا شده به این مسئله فکر کنید که نابینایان چه تفریحاتی دارند؟ هر تفریحی را در نظر بگیرید، با بن بست «زیر پا گذاشتن حقوق شهروندی» این گروه روبه رو می شوید. چرا وقتی پای «فراهم کردن زیر ساخت ها برای معلولان» می لنگد، شما نیز یک سنگ جلو پایشان می گذارید؟ بردارید آن وسیله نقلیه تان را از سر راه نابینایی که عصار نان در حال پیاده روی است.

فراموش نکنید که باید قبل از اینکه پایان کار ساختمان را بگیرید، نکات ایمنی لازم را نیز رعایت کنید. تفاوتی هم نمی کند که یک برج تجاری باشد یا یک ساختمان اداری.

برای استفاده نابینایان از آسانسور در پل های هوایی عابر پیاده، زیر گذرها، اماکن تجاری و... باید شرایط ویژه فراهم باشد؛ حال آنکه متأسفانه شنیده ها حاکی از آن است که نامه مدیرعامل شرکت بهره برداری قطار شهری مشهد به شهرداران مناطق ۱، ۳، ۴، ۸، مبنی بر آسان سازی تردد معلولان از سواره رو به پیاده روهای متنبهی به ایستگاه های قطار شهری از زیربپشت امسال بی جواب مانده است! اگر چه در خط ۲مترو آسانسور ویژه نابینایان در نظر گرفته شده است، به دلیل بدانیها هنوز از تجهیزات خبری نیست. جالب است بدانید تنها آسانسور مناسب سازی شده ویژه نابینایان در یکی از مجتمع های تجاری اطراف مشهد نصب شده است.

تجهیز علائم ترافیکی به ویژه در تقاطع ها از جمله ضرورت های یک شهر ایمن است. فرد نابینایی که نمی تواند تغییر رنگ های چراغ فرماندهی را ببیند، چرا نباید از امکاناتی از جمله اعلام صوتی چراغ راهنمایی بهره مند شود؟ توصیه می کنیم یکشنبه هفته آتی، نگاهی به ویژه نامه «توان شهر» روزنامه بیندازید. در این ویژه نامه به طور مفصل به معضلات ترافیکی نابینایان در سطح شهر پرداخته شده است. علاوه بر آن می توانید با زمینه های آموزش این معلولان و همچنین با دوتن از نخبگان نابینای مشهدی آشنا شوید. توجه: برابر قانون، عصای سفید به منزله تابوای ایست است که در صورت تخطی از آن راننده مبلغ ۱۰ هزار تومان جریمه می شود و اگر حادثه ای رخ دهد مقصر شناخته می شود.

افراد مشهوری که جهان را ندیدند اما جهان آن ها را دید!

در طول تاریخ بسیاری از افراد با مشکلات بینایی در گیر بوده اند اما بسیاری از آن ها نه تنها گوشه گیر یا منزوی نشدند بلکه تا تاریخ ساز شدند.

لوئیس بریل نابینایان برای خواندن و نوشتن، رسم الخط مخصوص خود را دارند. آن ها این شیوه را تباطی را مدیون لوئیس بریل هستند. لوئیس در جوانی در یک حادثه بینایی خود را به طور کامل از دست داد اما توانست باطراحی و اختراع این خط، جهان را برای نابینایان خواندنی کند!

هلن کلر توان یابان در سراسر جهان بسیاری از حقوق خود را مدیون خاتم کلر هستند او که در کودکی بینایی و شنوایی خود را از دست داد، نخستین توان یابی بود که توانست در آمریکاتحصیلات آکادمیک را به پایان برساند.

فرانکلین روزولت سی و دومین رئیس جمهور ایالات متحده کم بینا بود. روزولت که در دوران جنگ جهانی دوم در کاخ سفید حضور داشت، تنها رئیس جمهوری بود که به دلیل موفقیت های اقتصادی، ۴ دوره پیاپی (باتوجه به قوانین دوران خود) توانست در مسند ریاست جمهوری باقی بماند.

گالیله منجم ریاضی دان، فیزیک دان و فیلسوف ایتالیایی که نقش بسزایی در رنسانس و انقلاب علمی در جهان داشت، مخترع تلسکوپ نیز بود. مخترعی که به ما کمک کرد تا دور ترین اجرام آسمانی را ببینیم از شصت و هشت سالگی به تدریج بینایی خود را از دست داد و نابینا شد.

خوره لوئیس بورخس، یونسف، شاعر، منتقد ادبی و مترجم آرژانتینی در بوئنس ایرس متولد شد اما علی رغم زندگی در خانواده ای متمول هرگز از آن ها درخواست کمک نکرد وی به دلیل مشکلات خانوادگی و حجم کار زیاد به تدریج در اواخر پنجاه سالگی بینایی خود را از دست داد.